

(3) Czynności, wymienione w artykule niniejszym, o ile dotyczą sprowadzania nawozów sztucznych z zagranicy, wykonywane będą również w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 12. (1) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, określają sposób wykonywania nadzoru przez powołane do tego organa nad sprzedażą nawozów sztucznych i nad sprowadzaniem nawozów sztucznych z zagranicy, w szczególności zaś sposób pobierania próbek nawozów sztucznych, zakłady, w których mają być dokonywane analizy, oraz sposób dokonywania analiz, a także sposób współdziałania z państwowymi urzędami i instytucjami organizacyjnymi, powołanych stosownie do art. 11 do tego współdziałania.

(2) Rozporządzenia te, o ile dotyczą sprowadzania nawozów sztucznych z zagranicy, wydawane będą również w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 13. (1) W celu wykonywania nadzoru nad sprzedażą nawozów sztucznych i nad sprowadzaniem nawozów sztucznych z zagranicy stosownie do postanowień ustawy niniejszej oraz rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, funkcjonariusze upoważnionych państwowych urzędów i instytucyj oraz wyznaczeni w tym celu członkowie władz i funkcjonariusze organizacyjni, powołanych do współdziałania stosownie do art. 11, mają prawo:

- a) wstępu do wszelkich handlowych pomieszczeń przedsiębiorstw, sprzedających nawozy sztuczne;
- b) kontrolowania przywożonych z zagranicy nawozów sztucznych w granicznych lub wewnętrznych punktach odprawy celnej;
- c) bezpłatnego brania próbek nawozów sztucznych w ilości niezbędnej do przeprowadzenia analizy;
- d) przeglądania zaświadczeń oraz wykazów, przewidzianych w art. 4.

Art. 14. Sprzedawca, winny dokonania sprzedaży nawozu sztucznego, w którym rzeczywista zawartość istotnych dla danego nawozu składników użytecznych dla roślin różni się na niekorzyść nabywcy od podanej w wydanym przez sprzedawcę zaświadczeniu w stopniu większym, niż to jest dopuszczalne przez określoną dla tego odchylenia normę, karany będzie grzywną do 3.000 złotych i aresztem do 6 tygodni, albo jedną z tych kar.

Art. 15. Sprzedawca, winny dokonania sprzedaży nawozu sztucznego, którego sprzedaż jest niedozwolona, ulegnie karze grzywny do 3.000 złotych i aresztu do 6 tygodni, albo jednej z tych kar.

Art. 16. Winny naruszenia przepisów ustawy niniejszej oraz rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, o ile czyn nie stanowi przestępstwa, przewidzianego w art. 14 — 15, ulegnie karze grzywny do 1.000 złotych i aresztu do 2 tygodni, albo jednej z tych kar.

Art. 17. (1) Orzecznictwo w sprawach o naruszenie przepisów ustawy niniejszej oraz rozporządzeń,

na jej podstawie wydanych, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) W orzeczeniu karnem należy orzec, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie powyżej 6 tygodni.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz innymi ministrami, stosownie do ich zakresu działania.

Art. 19. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po dniu ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o sprzedaży nawozów sztucznych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 318).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

301.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1932 r.

o scalaniu działek budowlanych w mieście Gdyni.

Art. 1. Na obszarach miasta Gdyni, objętych prawomocnym planem zabudowania, postępowanie scaleniowe, przewidziane w artykułach 98 — 143 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), może być poza wypadkiem, przewidzianym w art. 99 ust. 1 lit. b tegoż rozporządzenia, wszczęte z urzędu także w wypadkach, gdy w obrębie bloku budowlanego, już utworzonego, lub który ma być utworzony w myśl prawomocnego planu zabudowania:

- a) znajdują się takie działki, które mogą ulec scaleniu według art. 68 powołanego wyżej rozporządzenia, a przynajmniej jedna z nich nie przylega do żadnej z ulic, otaczających blok budowlany, lub gdy
- b) powierzchnia działek, które ze względu na ich rozmiary, kształt lub położenie, nie mogą być zabudowane zgodnie z wymogami przepisów obowiązujących i planu zabudo-

wania, albo działek, które są zdadne do zabudowania zgodnie z obowiązującymi przepisami i prawomocnym planem zabudowania, lecz nie mogą być zabudowane w sposób ekonomiczny i celowy, wynosi co najmniej jedną piątą część powierzchni całego bloku.

Art. 2. Koszt postępowania scaleniowego, przeprowadzonego na podstawie art. 1, ponosi gmina m. Gdyni.

Tem samym odnośnie do niniejszej ustawy nie ma zastosowania art. 107 rozporządzenia, w art. 1 niniejszej ustawy wymienionego.

Pozatem stosowane będą wszelkie postanowienia powołanego w art. 1 rozporządzenia części I Tytułu III „Scalenie działek budowlanych”.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Robót Publicznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a utraci moc po upływie 10 lat od dnia wejścia jej w życie.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Robót Publicznych: *Kühn*

302.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 15 marca 1932 r.

o sprzedaży nieruchomości państwowej w Cieszynie.

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż gruntu państwowego o powierzchni 1.5425 ha, stanowiącego parcele l. k. 5/2, 5/3, 231, 446, 478, 8/6, 9/4 i 731/4 gm. kat. Cieszyn - Frysztańskie Przedmieście wraz z budynkami, znajdującymi się na tych parcelach, Polskim Zakładom Elektrycznym „Brown-Boveri” Spółce Akcyjnej za cenę nie niższą, niż 250.000 zł.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

303.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 17 marca 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 410) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli właściciel budowli zgłosi inspektorowi powiatowemu, że odszkodowanie ma być użyte na odbudowę lub też jeśli na budowli ciąży prawa rzeczowe, a uprawnione osoby, które zgłosiły te prawa inspektorowi powiatowemu, nie godzą się na jednorazową wypłatę odszkodowania, to odszkodowanie wypłaca się w miarę odbudowy w trzech równych ratach, z których pierwsza jest płatna po ustaleniu szkody, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, druga po złożeniu dowodu, że pierwsza rata została zużyta na odbudowę, trzecia po ukończeniu odbudowy wartości nie mniejszej od sumy odszkodowania. Częściową i całkowitą odbudowę stwierdza inspektor powiatowy Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych lub urząd gminy.”

2) W końcu tegoż art. 39 dodaje się nowe ustępy 4 — 7 w brzmieniu:

„4. O ile odszkodowanie ma być użyte na odbudowę i jest wypłacane w miarę odbudowy zgodnie z ust. 3-cim niniejszego artykułu, suma odszkodowania nie podlega sądowemu lub administracyjnemu zajęciu, a zajęcia, już na niej dokonane, oraz cesja i winkulacje stają się bezskuteczne. Postanowienie to jednak nie wyklucza możliwości dochodzenia pretensyj wierzycieli właścicieli budowli lub ich cesjonariuszy na niewypłaconej części sumy odszkodowania, o ile budowa nie zostanie przeprowadzona w ciągu 2 lat od daty wypłacania pierwszej raty.

5. O ile wierzyciele z tytułu ciężących na budowli praw rzeczowych nie godzą się na jednorazową wypłatę odszkodowania (ust. 3 niniejszego artykułu), a odbudowa jest niemożliwa lub też właściciel budowli odbudowywać jej nie zamierza, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych wypłaca odszkodowanie pogorzelowe na zasadzie obowiązujących przepisów prawnych z uwzględnieniem wpisów hipotecznych. To samo ma zastosowanie do niewypłaconej części odszkodowania, gdy odbudowa nie została dokonana w ciągu 2 lat (ust. 4 niniejszego artykułu).

6. Wierzyciele właściciela budowli nie mogą sobie rościć żadnych pretensyj do Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych z powodu wypłaty odszkodowania zgodnie z postanowieniami, zawartymi w ust. 3, 4 i 5.